

Slovenski vsak četrtek in vsak petek vred ali v Mariboru v pošiljnicah na doma za celo leto 1926, pol leta 16 D, tretji leta 8 D. Izven Jugoslavije 56 D. Naročnina se pošlje na upravitelstvo »Slov. Gospodar« v Mariboru, Koroska cesta 5. List se dopušča do odpovedi. Naročnina se plačuje v nagelj. — Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru, Koroska cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravitelstvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Cene inseratom po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprete reklamacije za poštnine proste.

Čekovni račun poštnega urada Ljubljana 10.000. Telefon interurb. št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

12. številka.

MARIBOR, dne 25. marca 1926.

60. letnik.

Mati.

Na dan 25. marca praznujemo vsako leto spomin, kako je angel Gospodov stopil v hišico Nazareško in označil Mariji, da bo mati Gospodova. Ta dan je Marijin materinski dan.

Naša prosvetna društva so prejela od Prosvetne zveze navodila, da naj ta dan praznujejo tudi kot materinski dan naših dobrih mater. To naj bo dan, ko se bo vsak izmed nas spomnil nje, ki nas je najprej ljubila, za nas trpela, nas vzredila in vzgojila. Ako vsak izmed nas sam za sebe pomisli, kaj mu je vse njegova mati nudila v življenju, mora priznati, da teh žrtev ni mogoče izmeriti, ne z besedami izraziti. Naš pokojni dr. Krek je lepo povedal, kaj je dobra mati: »Dobra mati je kakor goreča sveča, ki gori tiho, brez šuma, za druge, dokler ne dogori.« Ko bi mogli v vsako dobro slovensko hišo in bi vprašali domače, kdo jim je vir in opora krščanskega domačega življenja, pa bi nam odgovorili: »Mati.« Pa če bi vprašali otroka na trati, moža, utrujenega od skrbi in dela, ali starčka na zapečku, kdo jim je najbližji izmed ljudi, pa bi rekli: »Mati.« In marsikje, kjer ne zaleže sto besed ničesar, zmaguje samo ena mati. In marsikdaj, ko ne odpre srca nobena sila, odpre ga ena sama misel: mati. Tako je dobra mati res pravi blagoslov, največji božji dar v družini.

Tudi »Slovenski Gospodar« se hoče pridružiti vsem, ki častijo ta dan slovenske matere. »Slovenski Gospodar« ve, da so naše matere, ki so nam od roda do roda ohranjale sv. vero, ki so od otrok do otrok ohranjale naš materni jezik. Jezik, ki ga govorimo, je dar naših mater. Kdor ga zatajuje ali izdaja, zatajuje svojo mater. Vera, ki nam jo je skrbna mati vsejala v srce, je dedščina naših mater. In kdor se je sramuje, se sramuje svoje matere.

Na skrivnostni dan Marijinega materinstva bo stopila pred nas v vsej skrivnosti in svetosti mati. In po vsej Sloveniji bo odmeval hvaležen, otroško udan pozdrav: Slava našim dobrim materam!

Mamici zlati na materinski dan!

Vaš dan je danes, ljuba mati, spominov zlatih praznik Vaš, ljubezni materinske dan bogati, ta dan je praznik tudi naš. Najboljša mati, Vaš veselji god spominja preobilih nas dobrot, Vi ste naš zaklad, Vi naše veselje.

Najprvo ste nas Vi ljubili, nad nami ste noči prebdeli, moliti Vi ste nas učili, srca ste našega utripe šteli.

V nebesa pot ste nam kazali, ste z lastnim zgledom nam svetili, zvest angel varuh ste nam bili, v naš blagor vse ste žrtvovali.

Vzgojiteljica naša prva, ki vsaja v dušo nam kreposti, svari, svetuje in pomaga, odpušča sinove slabosti, najboljša mati ste nam Vi.

Zato smo za današnje slavje spominov zlatih venec zvili, bogato z njim bi povrnili dobrote Vaših rok. Naj dolgo, dolgo Vas ohrani Bog, to danes je iskrena naša želja, ni treba nam še drugega veselja, vsi srečni smo ob sreči Vaši.

Iz zgodovine: Koriolan in njegova mati.

Rimski mladenič Koriolan je bil po krivici od svojih rojakov iz Rima pregnan. Bežal je k sovražnikom svoje domovine. Ti so mu zaupali vodstvo vojske, s katero naj bi šel Koriolan nad svoje rojstno mesto Rim in bi ga naj razdril. Rimljane se je polotil velik strah. Zdej jim je bilo žal, da so Koriolanu storili krivico. Ko se je Koriolan približal Rimu, so ga šli prositi mestni očetje, naj prizanese mestu. Zastonj so prosili. Nato so šli poganski duhovniki v svečanih oblekah ga prositi milosti, a brez uspeha je bila njihova pot. Zdej so mu ponudili veliko svoto denarja, pa jo je zaničljivo zavrnil. Konečno je šla k njemu njegova mati Veturija. Padla je pred sina in ga prosila milosti. Sin jo je objel in rekel: »Mati, Rim si rešila, sina pa si izgubila.« In Koriolan je peljal vojsko nazaj. Zaradi neuspeha pa je bil kamenjan.

General spoštuje svojo priprosto mater.

General Janez Werth, rojen v priprosti kmečki hiši, se ni sramoval svojih domačih. Nekoč je bila pri njem velika gostija častnikov. Strežnik mu je pa javil, da je zunaj neka priprosta kmetica, ki prav nesramno zahteva, da hoče govoriti z generalom. General je šel v predsobo in našel tam svojo mater. General jo je takoj prijel za roko in peljal v dvorano in jo tam predstavil kot svojo mater. Častniki so kar obstali, konečno pa so vendar uvideli, da je general spoštovanja vreden, ker se ni sramoval svoje priproste matere.

Papež časti svojo revno mater.

Benedikt XI. je postal l. 1303 papež. Njegova mati, priprosta perica v Rimu, je tedaj še živela. Zdej je tudi ona šla, da bo čestitala svojemu sinu. Bala pa se je iti v pri-

prosti obleki. Zato si je izposodila svileno obleko in klobuk in šla k sinu-papežu. Ko pa je stopila pred njega, je papež Benedikt XI. rekel: »Vi niste moja mati. Moja mati je priprosta in uboga.« Mati je odšla in se oblekla v svojo priprosto obleko. Vrnila se je in med drugimi odličniki, ki so jo vsi po strani gledali, kaj da hoče tu pri papežu, je čakala na sina-papeža. Zdej pa jo je papež ljubeznivo sprejel in odslej za njo v vsem skrbel.

Andrej Bedjanič, narodni poslanec:

Dva obraza Radićeve politike.

Belgrad, 16. marca 1926.

Vsem nam je še dobro v spominu, kako so Radič in njegovi agitatorji za časa, ko so se oznanjali mirotvorno čovječansko republiko, obljubljali svojim poslušalcem različne nemogoče stvari in tako varali nevedno ljudstvo. Sedaj pa, ko je Radič iz skrajnega republikanca postal največji monarhist in centralist, glasujejo njegovi poslanci za vse vladne predloge, pa najsi bodo še tako obtežljivi za ljudstvo.

Ob priliki proračunske razprave so z navdušenjem glasovali za vsa bremena, katera nam nalaga proračun za vojsko in ploskali ministru, ko je odbijal naše zahteve, katere vedno povdarjamo, namreč, da naj naši slovenski fantje služijo v Sloveniji in pa vsaj v krajih ki odgovarjajo njihovim zdravstvenim in življenjskim potrebam. Kako je to v skladu z nekdanjimi največjimi antimilitaristi in mirotvorci?

Radičevci v belgrajski skupščini igrajo zelo žalostno ulogo zato, ker glasujejo za vse predloge srbskih ministrov, četudi predlogi pomenijo izmuzgavanje slovenskega in hrvskega kmečkega ljudstva.

Svojo globoko ljubezen do kmečkega stanu so prav dobro pokazali ravno v zadnjem času, ko so na eni strani soglasno in s ploskanjem odobrili 2 milijarde in pol din. za nove kanone, generale in oficirje, na drugi strani pa dopustili, da se da za vse potrebe poljedelstva, sadjarstva, živinoreje in sploh za napredek in pospeševanje vseh panog, ki so v prid kmečkemu ljudstvu, borih 230 milijonov dinarjev. Ze sama plača generalov in oficirjev znaša skoraj več kot ta svota.

Jasno je, da take politike svojih poslancev ne more odobravati nobeden volilec. To dobro občutijo tudi Radičevi poslanci. Večinoma sedijo v narodni skupščini in kot najbolj zvesta armada Pašiča podpirajo velikosrbsko politiko.

Dobili so si prostor na skromnem obreznem parniku, ki je oskrboval trgovski promet z bližnjimi mesti na zapadni afriški obali. Dolge mučne dneve so čakali po pristaniščih, parkrat so menjali ladjo in končno dobili parnik, ki je bil namenjen v Freetown, odkoder je bilo najbližje k samotni koči lorda Grey-stoke.

XII.

Kako se je Trzan rešil.

Ko so se zagnili valovi nad Trzanovo glavo, je najprvo skrbel, da se kolikor mogoče hitro oddalji od parnika. Ladijski vijaki bi mu bili lahko nevarni, pa tudi ogromni vrtinci, ki jih je ladja puščala za seboj.

S krepkimi sunki je odplaval iz območja nevarnosti in mirno obležal na vodi, le toliko je delal z rokami, da je ostal na površju.

Da bi bil klical na pomoč —? Se na misel mu ni prišlo. Nikdar v življenju, kar je odrasel, še ni nikogar prosil pomoči, mu razen Kale še tudi nikdaz nihče ni pomagal.

Pa če bi tudi klical, saj ga niso mogli slišati —. Parnik je bil že predaleč.

Sam si bo pomagal tudi topot in se rešil. Ali pa bo poginil v valovih.

Ježilo ga je, da se je dal tako neumno prekaniti. Kdo ga je vrgel v morje —?

Najverjetneje se mu je zdelo, da so mu bili Canterjevi ljudje tudi na parniku za petami. Spomnil se je Arnotovega svarila. Premalo je pazil na svojo okolico in preveč se je udajal samevanju —!

Pa prepozno je bilo za kes. Treba je bilo misliti na rešitev.

Da bi ga našla in pobrala kaka ladja, to bi bil med tisoč nasprotnimi možnostmi eden srečen slučaj. Prav

LISTEK.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

23

Ubogi Trzan! Pri vratih sreče je stal, bogata dedščina ga je čakala, mlado, lepo dekle polno ljubezni je hrepenelo za njim, po burnih mladostnih letih bi bil končno začel življenje, ki ga je bil vreden, ki bi v njem mogel udejstviti svoje bogate zmožnosti, — pa mu ni bilo dano.

In Inel Nesrečno, ubogo dekle —!

Srce mu je zastajalo, ko je mislil nanjo. Kako ji bo dopovedal strašno resnico: Kako se je veselila, da ga bo kmalu spet videla —! Kako je obžalovala, da se je prenačila —!

Pozno popoldne je prišel tistikrat Arnot domov. Kakor tat se je prikradel. Da bi ga le Ine ne videla!

Neopažen je prilezel v svojo sobo in tam sta s so-progo zasrovala načrt, kako bi kolikor mogoče nežno in prizanesljivo pripravila Ino na usodno resnico.

Gospa Arnot je prevzela težko nalogo in še tisti večer je zvedela Ine, kaj se je zgodilo z njenim Trzanom.

Rahločutno ji je zamolčala, da je bil najbrž napaden, ter je pravila le, da se je ponesrečil v viharju. Sicer pa da še ni vsako upanje na rešitev izključeno, ker je utegnil kje splavati na obal.

Zadnjega stavka Ine ni več slišala.

Ves dan je čakala na Arnota in na njegove novice o Trzanu. Mesto Trzana pa je prišla Arnotova gospa s prepadlim obrazom —.

Ljubeča srca imajo bistro umevanje za take pojave —.

Ves dan so jo že obhajale temne slutnje, ker Arnota ni bilo od nikoder. In ko je končno prišla Arnotova gospa in začela z negotovim glasom nekaj pripovedovati, — je hipoma umela, kaj se je zgodilo.

»Rajši kar naravnost povejte, da ga ni več —!« je dejala, ko je čula o nesreči, in se nezavestna zgrudila gospe Arnotovi v naročje.

Par dni je trajalo, da se je zavedla. In nato je zbolela.

Celih štirinajst dni jo je tresla mrzlica. Zdravniki so pravili, da je zbolela vsled prenagle izpremembe podnebja. Le Arnot in njegova soproga ter profesor Porter in Filander so razumeli pravi vzrok njene bolezn.

Parnik Mary Stuart je odplul brez njih proti severu, Inc je še vedno bolehal. Profesor Porter in gospod Filander sta prepustila kostenjake njihovi usodi in se nista genila več izpred Ininih vrat. Vsi so pričakovali najhujše.

Črez tri tedne pa je Ine mrzlico prebolela. Zapustila jo je prav tako naglo kakor je prišla.

Toda Ine, ki je vstala iz bolezn, je bila le senca prejšnje zdrave, sveže, samozavestne Amerikanke.

Tiha, otožna in blede je slonela ob roki svojega osivelega očeta, za nič več se ni zanimala, le eno željo je še imela.

»Samo enkrat«, je pravila, »bi še rada videla kraj, kjer sem ga spoznala, kočjo in džunglo. Potem pa pojdem domov, na našo tiho, samotno farmo v Wisconsinu. Tam vam bom stregla, oče, in živela ob spominu nanj, ki sem mu jaz kriva njegove nesreče, — dokler me Bog ne pokliče k njemu v večnost —.«

Denar

Je od nekega časa postal redek. Vedno težje postaja pridobivati si ga. Ali življenje primorava vsakega na borbo za obstanek in kdor hoče v tej borbi zmagati, mora biti zdrav,

Zagovarjanje svojih protiljudskih dejanj prepuščajo nepoučenim agitatorjem. Kolikor pa gredo sami med narod, mu ne govorijo resnice. Kaka razlika je med nastopom radičevcev v Belgradu in pred volilci, je pokazal njihov voditelj Stjepan Radič na shodu na hrvaško-slovenski meji na Brodu pri Metliki. V svojem dolgovaznem govoru je med drugim govoril o zmanjšanju vojske in skrajšanju službenega roka v vojni službi. V narodni skupščini, kjer je mesto, da poslanci stavijo predloge, kar je seveda tudi njihova sveta dolžnost, se niti Stjepan Radič niti nobeden njegovih poslancev ni upal odpreti ust radi vojaških zadev, na shodu pa se je Radič zavzemal za šestmesečni rok vojne službe in ponovil tudi našo zahtevo, da morajo naši fantje služiti doma.

Tako kakor glede vojske, so Radič in njegovi poslanci tudi v vseh drugih zadevah. Eno v Belgradu, drugo doma v Belgradu ponižni in pokorni v službi naših izžemancev, doma rohneci boritelji z vedno polno torbo obljub. Ne z obljubami, ampak z dejniji naj pokažejo svojo ljubezen do naroda!

Vsak dan morajo poslušati grenke . . .

Beograd, 17. marca.

O zanemarjanju kmetijstva po sedanjih vladi sta govorila izmed slovenskih poslancev Stefan Falč in Janez Brodar. Prvi je kmet iz Orehove vasi pri Mariboru, a drugi iz Hrastja pri Kranju. Naša govornika sta s številkami dokazovala, kako takozvana Radičeva »seljačka« (kmetijska) vlada strašno zanemarljivo ne samo kmetijski stan, ampak vse, kar je z njim v zvezi. Živino-reja propada, cene živini padajo, vlada prav nič ne skrbi za izvoz; za vinogradništvo, sadjarstvo se ne zmeni, gospodinjstva in druge šole za kmetijsko ljudstvo črtajo, za regulacijo rek se ne brigajo, ne za napredek gozdarstva, ne za čebelarstvo, ampak samo za ministrske avtomobile, za kanone, generale in za militarizem sploh. Davke zna Radičeva in Pašičeva vlada nalagati in iztirjevati in ta denar razmetavati za nekoristne stvari. Prav je imel poslanec Bedjanič, ki je zaklical: Radičevci ste že osem mesecev na vladi. Osem mesecev nam kmetom kožo derete! — Ostre so bile besede naših poslancev. Radičevci so povsili glave, kakor obsojenec, ko mu sodnik čita obsodbo . . .

Da bi zakrili svoje protikmetijsko delovanje in svojo obsodbo, so se radičevci posebno Pucelj od časa do časa oglašili z medklici. Ali imeli so smolo. Pucelj je na primer med Brodarjevim govorom sam priznal, da se za kmetijski stan premalo skrbi. Poslanec Zebot ga zavrne: »Saj ste vi v vladi, zakaj niste preskrbeli več. Samo za militarizem in druge take stvari imate denar, a za koristne naprave ga nimate.« Po je Pucelj kričal: »20 vas jet«, ga je zavrnil Kremžar: »Vas radičevcev je

tako malo je bilo verjetno, da bo priplaval na suho, preden mu opešajo moči.

Toda obupu se ni hotel vdati. Mogoče je bilo vse.

Plavač je bil izvrsten. Sila ga je naučila plavati že v zgodnji mladosti, tistikrat, ko ga je skok v bistro jezercu sredi džungle rešil Saborinih krempljev. Dovolj močnih mišic pa je tudi bil. Vso noč, je sodil, bo vzdržal. Po dnevi pa se je lahko marsikaj zgodilo — Mogoče pa da ni bilo več daleč do obali —

Z dolgimi, izdatnimi, pa mirnimi udarci je delil valove. Varčeval je z močmi. Od časa do časa je legel na hrbet in počival, toliko da je krmaril z rokami.

Plaval je na vzhod, zvezde so mu kazale pot. Morje je bilo mirno in gladko.

Kmalu pa je čutil obleko. Ovirala ga je.

Sezul je torej čevlje in je spustil v morje. Brž nato je sleknel še hlače, kmalu se je iznebil tudi suknje in ni bilo dolgo, pa je prost in neoviran plaval vzhodu naproti.

Dolge ure je plaval, zvezde so začele bledeti na vzhodu.

V prvem svitu jutra je opazil pred seboj na morskem gladini temno liso. Bliže je prihajala in čez nekaj časa se je izpremenila v ostanke razbite male jadrnice. Dno je bilo še precej dobro ohranjeno, vse drugo so razdrli valovi.

S par sunki je bil ob razbitini. Nekaj brun je bilo še trdno zbitih, zlezal je nanje, se zleknil po njih in si globoko oddahnil. Vso noč je plaval, utrudilo ga je.

Počil si bo, je sklenil, in za nekaj časa zadremal, saj že dvajset ur ni spal. Potem pa bo že Bog poskrbel za naprej.

Lahno se je zibala bruna na drobni valovih, jutro je vstajalo, Trzan pa je sladko spal sredi brezkončne gladine. —

svež in uporen. Zatorej uporabljamo pri utrujenosti, onemoglosti, nerozi in vsled tega povzročenem nespanju Fellerjev blagodišeči »Elsaflujd«, ki osvežuje, krepi mišice in živce, lajša bolečine. Kot nam vedno iznova potrjujejo, Fellerov Elsaflujd tudi pri močnih reumatičnih bolečinah izvrstno deluje. Dober kosmetikum. Močnejši, štedljivejši in boljšega delovanja kot francosko žganje, 6 dvojnatih

60l a Skoberne pravi: »Z radikali vred vas je 200!« Zebot skoči kvišku in s prstom pokaže na Pucelja: »Ti si komedijant! Mesar!«

Ker so poslanci Slovenske ljudske stranke očitali radičevcem, da kar obe roki dvignejo, kadar je treba glasovati za kanone, za generale in ogromne izdatke za vojaštvo, so postali razburjeni. Naši jim kličejo: »Ko je vojni minister hvalil militarizem, ko je zahteval tri milijarde dinarjev za vojsko, ko je govoril, da bo še naprej pošiljal slovenske vojake v Makedonijo, ste vi radičevci to odobraval in celo ploskali njegovim besedam.«

Povedati še moramo to, da se cela dva dni, ko se je razpravljalo o kmetijstvu, niso oglašili k besedi ne Pucelj, ne Kelemina in ne Pivko. A doma se hvalijo, kako veliki prijatelji kmeta da so!

Odkod imajo toliko denarja?

Beograd, 20. marca.

V Sloveniji se vse čudi, odkod imajo liberalci toliko denarja, da lahko zastoj pošiljajo vsak teden okoli 20.000 izv. brezverske »Domovine« in več tisoč »Jutra«. Dandanes, ko stane tisk ogromno denarja, ko je papir, stroji, delavstvo in vse, kar potrebuje tiskarna, silno drago, lahko vsakdo izračuna, da morajo imeti liberalci ogromne stotisočake denarnih sredstev za izdajanje svojih listov in za agitacijo.

Namigovalo se je sicer in tudi jasno govorilo, da so liberalci, ko so bili na vladi v Beogradu, dobili od Trboveljske premogokopne družbe na leto več milijonov dinarjev podpore za namene samostojno demokratične stranke in za razširjanje listov. Javna tajnost je, da je leta 1925 dobila liberalna stranka v to svrhu izplačanih več milijonov dinarjev.

A pravo jasnost v to zadevo je prinesla razprava o proračunu ministrstva za šume (gozdove) in rude v narodni skupščini. Minister dr. Nikič je dne 18. marca zvečer med splošno pozornostjo razkrival, kako je ministral dr. Gregor Žerjav v ministru za šume in rude. Vse stranke, razum samostalnih demokratov so se zgražale nad gospodarstvom dr. Žerjava.

Slišali so se medklici: »A, sedaj vemo, kje so si pridobili liberalci denar za zastojno »Domovino« in »Jutra!« Na zatožno klop z Žerjavom in vsemi samostojnimi demokrati! Minister dr. Nikič je obljubil, da bo natančneje govoril o Žerjavovem »gospodarstvu« v ministru ob priliki razprave o interpelaciji, ki jo je v tej zadevi vložil poslanec dr. Jakob Hodžar.

Naš dr. Hodžar, eden najboljših pravnikov v narodni skupščini, je dne 14. marca 1926 predložil sedanjemu ministru za šume in rude obširno interpelacijo, v kateri se sklicuje na pisanje lista »Radikal«,

Vroči opoldanski žarki so ga zbudili.

Prvo kar je občutil, je bila pekoča žejna in bolj ko je prihajal k zavesti, huje ga je mučila.

Zeljno je pogledal po brezkončnih vodah — in v hipu pozabil žejo in svoj brezupni položaj.

Dvoje reči je zagledal.

Krog njega je plavalo vse polno razbitih ladijskih kosov, menda tiste jadrnice, na katere dnu je počival. Sredi razbitin pa se je zibal prevrnjen reišni čoln.

Drugo pa je bila — ah koliko veselje! — dolga, temna, komaj vidna črta na daljnem vzhodnem obzorju.

Obrežje —!

Zavriskal bi bil, da je bil vaju na tak način dati duška svojim čuvstvom. Torej parnik le ni plaval daleč v stran od afriške obali —

Rešen je bil —!

Jadrno je pljusnil v vodo in splaval med razbitinami k čolnu. Hladna voda ga je osvežila, z obnovljenimi močmi se je lotil rešilnega dela.

Plavajoč z eno roko je tiščal čoln pred seboj z drugo pa ga po mnogih trudih srečno pritiščal skozi razbitine do brun.

Po brezkončnih naporih — čoln ni bil majhen — ga je spravil na bruna. Tam ga je obrnil in pregledal.

Cel je še bil in v dobrem stanju. Le vesel mu je manjkalo.

Trzan se je radoval. S takim čolnom pride še dalje ko do brega, ki ga je skorajda videl pred seboj.

Spet je skočil v vodo, splaval med razbitine in si poiskal par desek, pripravnih za veslanje. Nato je spustil čoln v morje, zlezal vanj — in v par minutah je počasi pa varno in vztrajno brodaril proti sinjemu, daljnemu obrežju.

ali 2 veliki specialni steklenici za 63 din., 12 dvojnatih ali 4 velike specialne steklenice za 99 din., 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250 din., že obenem z zabojem in poštino razpošilja po povzetju ali proti vnaprej poslanem denarju lekarnar Eugen V. Feller v Stubli Donji, Elsatrg 341, Hrvatska. — Posamezne steklenice Elsafluja po 9 din. v lekarnah in sorodnih trgovinah.

kateri očita bivšemu ministru dr. Žerjavu, da je oškodoval državo za 31 milijonov, 800.000 dinarjev. — Dr. Hodžar zahteva, da mu mora minister dati na te interpelacijo ustmeni odgovor v skupščini.

Za to razpravo vlada v vseh krogih veliko zanimanje. Od vseh strani se namiguje, da je sedaj jasno, odkod imajo liberalci v Sloveniji in na Hrvaškem toliko denarja za agitacijo in svoje časopise. Dr. Hodžar dobiva od vseh strani poročila (informacije) o Žerjavovem gospodarstvu. Zanimivo je, da so v skupščini samostalni demokratje čisto osamljeni.

In pošteni Slovenci in Slovenke bi naj čitali take liste kot sta »Domovina« in »Jutro!« S tako gnusobno ven iz vsake slovenske hiše! — Zebot.

V tujih državah.

Čehoslovaška republika je dobila novo vlado. Do sedaj so bile češke stranke skupaj, sedaj pa so socialisti začeli popuščati zvezo. Vlada je odstopila. Sestavila se je vlada iz uradnikov.

Francoska republika je tudi doživela izpremembo vlade. Ker pa se je mudilo predsedniku vlade, Brianda, v Genovo, je vlado takoj zopet sestavil. Upajo, da bo nekaj mesecev zdaj mir.

Madžarska republika je od vseh zaničevana, zdaj še posebno za to, ker je vlada sama pustila ponarejevati francoski denar. V to grdo zadevo so zapletli tudi vojaškega škofa Zdravca, češ, da je sodeloval. Zdaj pa se je izpričalo, da je popolnoma nedolžen. Škofa pa je ta krivica tako potrla, da je sklenil zapustiti škofovsko vojaško službo in gre kot navaden frančiškan v Afriko za misijonarja.

Italija je zelo pohlepna. Hoče celo Slovenijo za sebe. Z našim zunanjim ministrom se je Mussolini že pogovarjal, kako bi mogel naše kraje dobiti pod svoje oblast. Italijanu ni nič zaupati! Lepega se dela, da bi pomagal naši državi, da bi dobila pristanišče Solun, pa istočasno oborožuje Grško, ki jo bo kmalu imela pod svojo oblastjo.

Bolgarija je tudi dobila novo vlado, ki pa si je takoj pri nastopu omazala roke s krvjo. Dala je precej političnih nasprotnikov na smrt obsoditi.

Rumunija ima težke ure. Prestolonaslednik se je odpovedal prestolu, pa je zopet prišel nazaj. Vlada se je še s silo držila. Najodločnejša za red v državi je kmečka stranka.

Rusija je vedno bolj upoštevana. Čeprav v Evropi nima tistega vpliva, ki bi ji sicer šel, kakor je velika in močna, vendar ima velik vpliv v Aziji. Japonska zelo pazi nanjo, da ji ne spelje Kitajcev. Na Kitajskem je namreč domača vojska, iz katere bi pa radi dobili dobiček Rusi in Japonci, pa vsak od druge strani. Bati se je, da se začne zopet vojska na Daljnem vzhodu.

Drutstvo narodov, kjer je 55 držav zraven, je imelo zborovanje, da bi sprejelo med se tudi Nemčijo. Vsi

Solnce se je nabilgalo k zatonu, ko se je približal celini za toliko, da je razločeval posameznosti.

Dolga obal je ležala pred njim. Temna, gosto zaraščena džungla je segala prav do morja. Človeški bivališč ni bilo, le jate ptičev so se podile po drevju.

Džungla —!

Srce je zaigralo Trzanu. Njegova velika želja se mu je izpolnila — Spet je bil doma, v pragozdu svoje mladosti, v svobodi!

Vso silo je položil v vesla, čoln je drknil po gladini ni bilo dolgo pa je zaškrtal pesek pod njim in Trzan je skočil na suho.

Radoveden se je ozrl naokoli. Kje pa je —?

Ze med veslanjem si je naredil čisto določno načrt za svoje bodoče bivanje v džungli. Usoda sama mu je izpolnila njegove želje, vrgla ga je na suho ob zapadni afriški obali, — tja, kamor si je želel.

Edini kraj v vsej džungli pa, kamor ga je vlekle, je bila koča njegovega očeta in pragozd ob njej. Tam je bil srečen, tam je hotel še enkrat srečen biti. Na misel mu je prišel sicer tudi oče Konstantin, toda, si je pravil, če že hoče biti svoboden, hoče biti popolnoma svoboden. Če mu bo dolgčas, še vedno lahko poišče dobrega misijonarja.

Treba je bilo torej predvsem poiskati kočo. In v ta namen je moral vedeti, ali je prišel na suho severno ali južno od nje.

Potegnil je čoln na pesek in se napolnil proti gozdu, da se malo razgleda. Tudi žejna in glad sta se mu hudo oglašala.

Približal se je drevju. Pa kakor pribit je obstal.

Kraj se mu je zdel znan.

(Dalje prihodnjič.)